

[Udenrigsministeren.]

ligvis ikke kunde tage fat paa lige med det samme at faa Flygtningene ud af Landsdelen; de vil ikke kunne flyttes med det samme, saaledes som Vilkaarene er mange andre Steder. Jeg har sagt her, at vi har taget fat paa dette Spørgsmaal, har forespurgt, om man ikke kunde faa dem flyttet bort, og det ærede Medlem Hr. Stærmose behøver ikke at tvivle om, at vi i det Omfang, hvor det er muligt for den danske Stat at gøre det, vil modsætte os Bosættelsesplaner og naturligvis vil varetage de Interesser, som foreligger dér.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram faar undskyld mig, at jeg ikke kan svare paa alle Enkeltheder i hans Tale, for jeg kunde oprigtig talt ikke forstaa den. Men jeg kunde dog forstaa saa meget, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram ikke vil nogen Grænseflytning. Det ærede Medlem fastslog, at han ikke vilde nogen Grænseflytning nu; om den kunde komme ad Aarengang, vidste han ikke. Han vilde hjælpe det danske Mindretal Syd for Grænsen, det lille Mindretal, som hans Ordfører og Formand omtalte, og det er der jo ingen, der ikke vil i denne Sal — det har det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard udtalt, det har den socialdemokratiske Ordfører udtalt, det vil hele Regeringen, saa derfor tror jeg, det har været ganske nyttigt.

Men alligevel bliver tilbage den første Tale, det ærede Medlem holdt, hvori han jo — anderledes kunde jeg ikke opfatte den — søgte at mistænkeliggøre det Arbejde, der blev udført. Det, sagde han, var slet ikke hans Mening. Ja, saa maa jeg sige, at det er altsaa godt, at det ærede Medlem egentlig slet ikke har ment noget med det, han sagde, det er jo i og for sig udmærket. Men dog siger han nu i sin anden Tale igen, at mange, der har Forbindelse med de allierede Officerer, taler om, om det nu ikke alligevel er Regeringens Skyld, at man altsaa ser saadan paa det fra engesk Side, at det er Regeringens Passivitet, der er Skyld i Forholdene. Det ærede Medlem talte om en bestemt allieret Officer. Jeg har forlangt Navnet her fra Talerstolen; det ærede Medlem kunde maaske fortælle, om denne allierede Officer er dansk, eller hvilken Nationalitet han har, saa meget kunde det ærede Medlem maaske sige.

Jeg afviser som fuldkommen uberettiget Talen om, at Regeringen eller jeg har slaaet Modet ned hos vore sydslesvigske Landsmænd. Jeg siger det trygt uden at vide noget om, hvad de paagældende vilde sige til det, og jeg overlader trygt „Flensborg Avis“ og dets Redaktører, overlader de ledende Danske i Flensborg og Sydslesvig at udtale sig om det Arbejde, der er udført, og om det Arbejde, vi har i Gang for at hjælpe dem, og jeg kan forsikre det høje Ting, at der ikke paa noget Omraade vil blive sparet noget Middel for i enhver Henseende inden for den Ramme, vi kan det, at støtte vore Landsmænd. Men vi har ikke, ogsaa under Hensyn til Erfaringerne fra 1918—20, villet give Anledning til, at der skulde kunne rejses et Haab, som efter min Opfattelse ikke kan opfyldes, og nu faar jeg altsaa her at vide, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram ogsaa er enig i, at et saadant Haab ikke maa rejses. Derfor tror jeg ikke, at denne Diskussion angaaende det sydslesvigske Spørgsmaal har været unyttig i det høje Ting.

Finansministeren (H. C. Hansen): I Anledning af de Bemærkninger, der er gjort dels af den højtærede Indenrigsminister og senere af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, vil jeg blot sige, at for mig er det underordnet i Forbindelse med de Betragtninger, jeg har gjort gældende, og i Forbindelse med de Spørgsmaal, der foreligger, om det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard eller den højtærede Indenrigsminister om mig mener, at jeg er mere eller mindre kvalificeret til Jobbet, har mere eller mindre Overblik. Det for mig centrale i denne Situation er den Kendsgerning, at der fra forskellig Side inden for den Kreds, der har haft Medansvar for den Linie, vi har fulgt siden den 5. Maj, er blevet gjort Betragtninger gældende, der kunde opfattes som en Underkendelse af den økonomiske Linie, der er fulgt i hele denne Periode. Jeg har bedt om, at man i Stedet for at fremføre almindelige Synspunkter vilde understrege, hvilke Dispositioner i den Periode, der er gaaet siden 5. Maj, der havde været undgaaelige; hvilke økonomiske Dispositioner vilde det have været muligt for en Finansminister, om han saa ligger paa mit Niveau, eller han var naaet helt op til det ærede Med-